

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:–

M.A.

Hebrew G23: Advanced Modern Hebrew – non-Fiction

COURSE CODE : HEBRG023

DATE : 11-MAY-04

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

HEBR G023: ADVANCED MODERN HEBREW (NON FICTION)

A ONE-VOLUME HEBREW-ENGLISH / ENGLISH-HEBREW DICTIONARY MAY BE BROUGHT BY EACH STUDENT INTO THE EXAMINATION ROOM AND USED DURING THE EXAMINATION.

Attempt FOUR questions. All questions carry equal marks.

Translate the following passages into fluent, idiomatic English:

1.

המדינה העות'מאנית ראתה עצמה בתור ממשיכת המדינת המוסלמית הקלאסית. גם אם רבים ממוסדותיה נולדו לפני שנת 1453, עם כיבוש קונסטנטינופול, לא היא זה מנעם לטעון שחלק חשוב ממוסדותיה התגבש וקיבל את צורתו לאחר שנה זו, כאשר המדינה ראתה עצמה יותר ויותר אימפריה לכל דבר. מסקנה זו נכונה אולי במיוחד בדבר המיעטים הדתיים, משום שעם כיבוש קונסטנטינופול נפל לידיה של המדינה העות'מאנית המרכז הדתי של הכנסייה היוונית-אורתודוקסית. קביעה זו נכונה במידת-מה גם בדבר הקהילה היהודית, משום שרק עם כיבוש עיר זו נפלה לידי העות'מאנים קהילה יהודית גדולה ביחס. לפיכך יש הצדקה לבדוק את מעמדם המשפטי של היהודים באימפריה העות'מאנית עם כיבוש קונסטנטינופול. והנה עד כה לא נתגלה כל מסמך רשמי של המדינה ובו פירוט הזכויות הבסיסיות שהוענקו ליהודים לאחר נפילת קונסטנטינופול, והעדה מסוף המאה ה-19 עדינה במעמד הקצה היהודית של קושטא עם כיבושה בידי העות'מאנים.¹⁰ ממסך זה אפשר ללמוד שמחמד השני (הסולטאן נבש העיר) העניק ליהודים זכויות יסוד של בטחון דתיים והרכוש וכן את זכות הפולחן הדתי החופשי בבתיהם. כך עשה בתור מתווה מיוחד של רצון סולטאני, אוח הוקרה על כך שהעדה היהודית לא תמכה בקיסר הקונטנטינופול נפילת העיר. אפשר אפוא להקשות: האמנם דובר על זכויות מיוחדות שהוענקו ליהודים לאחר כיבוש קונסטנטינופול? ואם כן – מה כללו פריבילגיות אלה שלא ניתנו לחושבים אחרים? מרביו של איילג'יק על קושטא למדים שלפני המצור על קונסטנטינופול הבטיח מחמד השני לחייליו יד חופשית לבחור ולשלול בעיר.¹¹

2.

קבלה ופילוסופיה
לפני שניגש לתורת האלוהות הקבלית עצמה כדאי להעיר
העדות אחדות על היחס בין הקבלה לבין הפילוסופיה ההר-
דית בימי הביניים; כאן גם נמצא אולי נקודת-מוצא נוחה
להסברת תורה קשה זו. הפילוסופיה הראצינאליסטית היהודית
(שהתפתחה על רקע התרבות המוסלמית) המיסטיקה היהודית
הקבלה (שצמחה והתגבשה בארצות נוצריות) הן שני הנסיונות
הגדולים של היהדות להגדיר את עצמה בניסוח שיטתי מדוי-
צמפרוש. אי-על-פי שהקבלה מעלה ניסוח זה אגב שימוש
בתמונות ובסמלים מיתיים. הרי גם בה מתגלה שיטתיות מדוי-
לא פחות מאשר בפילוסופיה. לא במקרה מגדירים את עצמם
הפילוסופים המקובלים בדרך דומה: כאריסטוקרטיה וחי-
נית שתפקידה לחשוף את המשמעות הנסתרת של תורת משה
(שדוא לדעת הפילוסופים המקובלים כאחד בעלת שכבות
משמעות רבות). דמיון זה בין הקבלה לבין הפילוסופיה ההר-
דית בולט לעין במיוחד אם נחשוב על הרמב"ם, בצוג המדוי-
של הראצינאליזם והדתי בימי הביניים; הן הרמב"ם והן המקור
בלים מזהים את תורותיהם האסוקריות למעשה בראשית
ולמעשה מרכבה - תורת הסוד של חז"ל. מתוך כך מובנת גם
משמעותו האמיתית של הפלמנט והצריך נגד כתבי הרמב"ם;
אין כאן סתם ריאקציה של 'מורדי האור' נגד הראצינאליזם
הנאור של הרמב"ם. אלא העמדת אלטרנטיבה רצינית לתר-
אולוגיה שלו ולחגיגת-היהדות שלו.

3.

אחד הביטויים המובהקים של תהליך המודרניזאציה ביהדות אירופה של המאה הי"ט היה
כידוע, התמורה בדמותה של המשפחה. המשפחה המסורתית, זו שערכיה דרפוסיה
התגבשו והשתרשו במהלך ימי הביניים, פינתה בהדרגה את מקומה למשפחה המודרנית.
ביהדות רוסיה, שאליה הגיע תהליך המודרניזאציה באיחור בולט בהשוואה למרכזה
ולמערכה של אירופה, חלה גם התמורה באופיה של המשפחה בשלב מאוחר יחסית.
ביקורת נוקבת על היבטים שונים של המשפחה המסורתית ניתן אמנם למצוא בכתביהם
האטוביוגרפיים של משכילי מורח אירופה מאז שלהי המאה הי"ח ואילך¹. האולם
שינויים של ממש בדמותה של המשפחה הולו רק לקראת סופה של המאה הי"ט.
הנה, עוד הרבה קודם שהמשפחה המסורתית במורח אירופה הושפעה ממגמת
המודרניזאציה, היא היתה מושא לפעולתם של גורמים אימאננטיים בחברה היהודית:
החסידות מכאן חרם הלומדים² בליטא מכאן. באשר לחסידות הובעה הערכה, כי הויקה
האמיצה והאינטימית שניקמה בין החסיד לבין הצדיק פגמה במתיבותו של החסיד כלפי
משפחתו³. גם חיי המשפחה של הלומדים בליטא עמדו בסימן של מתיחות. הכוונה היא
למתיחות שבין אידיאל ההתמסרות ללימוד התורה לבין המתיבות כלפי המשפחה.
גילוייה השונים של מתיחות זו, ומשמעותה לגבי מסד המשפחה, הם שיעמדו במקד
דיננו.

Translate the following passages into Hebrew, paraphrasing where necessary but remaining as faithful as possible to the original:

4.

This article analyzes the attitude of the Zionist historians to the question of objectivity, or, in other words, their methodological foundations. This question has been rather neglected in the study of Zionist historiography. The underlying assumption that Zionist historiography has a clear ideological slant has deterred researchers from examining the methodological and historiographic world of the Zionist historians. As opposed to the prevailing academic assumption that Zionist historiography should be studied only in the nationalist context, this study examines the methodological environment in which two generations of Zionist historians laboured. The development of Zionist historiography as an academic discipline, and the methodologies that influenced the Zionist historians in the period under discussion are analyzed. This article reaffirms the need to study Zionist historiography in the wider context of modern Jewish historiography and modern historiography in general. Examination of the methodology of Zionist historiography allows for a ready differentiation between historians who saw themselves as committed to the principles of research and those who preferred a nationalistic style of writing. Despite the differences in approach described here, we can conclude with confidence that historiographers in the period discussed perceived of their discipline as a positivistic science whose goal was the discovery and reconstruction of historical reality. This was also true during the early years of statehood when a number of schools of historiography were to be found. Some considered history as an autonomous discipline, such as the members of the Jerusalem school of thought, while others, such as Katz and Goitein, supported the integration of history and other social sciences. All, however, agreed that the goal of research was to reveal the historical truth.

5.

The phenomenon of migration of East European Jews in the modern period before World War I is by no means a neglected area of research.* The attention given to migration is justified because large-scale population movements constitute one of the outstanding characteristics of the modern period — in general history as well as in Jewish history. However, in order to understand the role and dynamics of migration among Jews in the Russian Empire in the late nineteenth century, one must consider not only international and long-distance migration but also internal migration among Jews, including the distinctive features of Jewish migration as compared with migration in other populations. Once the scope and features of migration among Jews are understood, it will be possible to examine some of its consequences. Important studies have been devoted to the mass migration of East European Jews to the United States,¹ and a few to large-scale movements of Jews within the tsarist empire, as well as to Poland.² Yet, to the best of this author's knowledge, there is no comprehensive study of migration by Jews within the Russian empire.³

It is difficult to determine the degree and pattern of internal mobility of East European Jews before the end of the nineteenth century. One could point, of course, to dramatic events in the past, particularly persecutions and wars, which led to significant population movements.